V. évfolyam. 2. szám. 1925. február 1.

Egészségügyi Alkalmazottak Lapja

A betegápolók, ápolónők, okl. bábák, fürdősök, fürdősnők, masszőrök, vizgyógykezelők, pedikürözők, úszómesterek stb., kórházi segédmunkások és rokonszakmával foglalkozók hivatalos szaklapja.

A Szövetség hivatalos órái; reggel 9-től 12-ig, d. u. 3-tól 7 óráig. — Díjtalanul közvetít intézetek, klinikák, kórházak, szanatóriumok, fürdők és magánosok részére képzett személyzetet helyben és vidékre.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-én.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Dohány-utca 74. I. 16.
Telefon: József 122—24.

SZERKESZTŐ:
Dr. RAJNAI BÉLA
orvos, elnök
FELELŐS SZERKESZTŐ:
SZIEBEN F. JÓZSEF.

Hirdetések felvétetnek a legjutányosabb árban.
Kéziratok vissza nem adatnak.
Előfizetési ár: Negyedévre 5000 K.

MEGHIVÓ. A Keresztényszocialista Egészségügyi Alkalmazottak Országos Szövetsége folyó évi február hó 2.-án (hétfőn, Gyertyaszentelő Boldogasszony napján) délután 5 órakor VIII., József-utca 28. szám alatt a Keresztényszocialista Pártkör helyiségében

rendkívüli közgyűlést

tart, melyre kérjük tagjainkat, hogy pontosan és minél nagyobb számban jelenjenek meg.

Tárgysorozat: 1. Meghatalmazás az „Otthon" építkezéséhez. 2. Az építési bizottság megválasztása. Minden egészségügyi alkalmazott érdekéről van szó, ott legyen mindenki. *Az Elnökség.*

MEGHIVÓ. A Kereszténszocialista Egészségügyi Alkalmazottak Országos Szövetsége folyó évi február hó 22.-én, farsang utolsó vasárnapján a Szent Gellért-fürdő nagyhalljában az *Önkéntes Mentő Egyesület* és saját alapja javára *művész-estélylyel egybekötött*

táncestélyt

rendez, melyre ezuton is minden egészségügyi alkalmazottat meghivunk. Belépődij 30.000 korona vigalmi adóval együtt. Minden egészségügyi alkalmazott ott legyen az estélyen. Jegyek kaphatók a rendezőségnél a fürdőkben és a szövetség helyiségében VII., Dohány-u. 74. I. 16. *A Rendezőség.*

Megkezdjük az „Otthon" építését.

Az 1925. év februári hónapja Szövetségünk történetében olyan helyet foglal el, mely minden egyes tagunk lelkéből örömet vált ki. Ez a hónap négy éves munkánkra tűzi fel a koronát, mely hirdetni fogja, hogy a komoly munkálkodás alkotásra képes.

Megkezdjük az „Otthon" építését. Április 1.-én már 50 egészségügyi alkalmazott talál biztos menedéket az idők minden viszontagságával szemben. Mennyi gondot, könnyet és bánatot tudunk már e lépéssel is eltüntetni.

Még csak az előjegyzése folyik az „Otthon" bentlakására igényt tartóknak és már is látjuk, hány egy-két gyermekes anya van, aki 170—200.000 koronás havi fizetéséből tengeti életét és tartja el családját.

Kérdést intéztünk egy tagtársnőnkhöz, aki özvegy és egy 12 éves gyermeke van — iskolába jár — hogy mit fizet a gyermekért és ezt a választ kaptuk: „A gyermekem egy iparos családnál van elhelyezve, akinek havonta élelmezés nélkül 700.000 koronát kell fizetnem. Óriási gondot okoz az összegnek havonkéntvaló megszerzése, mert a fix fizetésem a 200000 koronát sem haladja meg és ma még csak mellékjövedelemre sem számithatok, oly rosszak a viszonyok". A végén bevallotta, hogy adósságokból tartja fent magát és gyermekét. Kopottas ruhában jár, melyet még a békében szerzett, ez is már pótlást igényelne.

Ha végig megyünk a kórházakban és érdeklődünk, mennyi ehhez hasonló kartársnőre akadunk. Lehet-e csodálkozni ilyen állapotok között — gond és nélkülözések között élve — hogy a reájuk bizott munka nem úgy végeztetik el, mint ahogy azt el lehetne várni.

Azonban nem csak a világi ápolónők helyzete tarthatatlan, akiknek többed magukról kell gondoskodni, hanem a rendi ápolónők helyzete is tarthatatlan. Csak egy példát világitok meg. Egy ismerősömnek hozzátartozója a kórházban feküdt, ahol rendi ápolónők vannak. A kórházból való távozás előtt az ismerősöm a rendi ápolónőhöz ezt a kérdést intézte: „ha nem sértem meg, legyen szabad megkérdeznem, szabad-e valami pénzadományt felajánlanom". A válasz ez volt: „szivesen fogadjuk el, mert ma a rendünk nagy anyagi gondokkal küzd, és szivesen vesszük a támogatását mindenkinek". Úgy látjuk e pályán közös sorsa van a mostohasagban a világi és rendi ápolónőknek. A különbség csak az, hogy mi a világi ápolónőink érdekében a nyilvánosság előtt is hangot adhatunk, sőt egyenként is, mig a rendi ápolónők nem nyilvánithatják elégületlenségüket, mert ez a rendi élet és fegyelemmel össze nem egyeztethető.

Az „Otthon"-unk felépülése a kulturális szempontokon kivül hivatva van gazdasági téren is segitséget nyujtani mindazoknak az egészségügyi alkalmazottaknak, akik a legjobban vannak megszorulva. Meleg, szerető Otthont mindazoknak, akik azt nélkülözik.

Az „Otthon" építkezéséhez mindenkinek erkölcsi kötelessége egy téglával hozzájárulni!

Négy évi munkálkodásunk, fáradhatatlan törekvésünk eredménye, hogy április havában 50 testvérünk nyer bentlakást „Otthon"-unkban, akik között többen vannak, akik gyermekeikkel együtt nyernek biztos hajlékot. Az "Otthon"-unk áldásos működését csak akkor fogja minden egészségügyi alkalmazott érezni, ha az rendes működését megkezdette.

Sokan vannak, akik már arra is kíváncsiak, milyen lesz az „Otthon" berendezkedése. Ma már arról is irhatunk. Huszonöt lakószobából fog állani, mely szobák részben egy, kettő, három és öt lakót fogadnak be. Egy fürdő és mosóhelyiség, egy nagy konyha, egy raktárhelyiség, egy iroda és két nagy terem, mely a kultur-célokat lesz hivatva szolgálni.

A mult számunkban irtuk, hogy az átalakitás költségeit kölcsönök és adományok utján óhajtjuk megszerezni és elsősorban is tagjainktól. Örömmel látjuk, hogy tagjaink egy része megértett és már is eleget tett a felszóllitásnak, azonban még sokan, nagyon is sokan vannak, akik mindig ingadoznak. Vesse el a kishitűséget és tétlenséget mindenki és kövesse a cselekvőket.

Kölcsönöket beszolgáltattak a következők: Görög Ferenc és Virág Julia II. 2 milliót, Válfy Ferenc 1,500,000, Zimmermann Kató 1.100,000, Balázs Flóra, dr, Krizs árpád, Szieben József Bell Vilma, Boray Józsefné és Nagy Józsefné II. 1,000.000, Jajczai Mária 500.000, Muntyán Gyuláné 300.000, Kiss Eszter I. 100.000 koronát. Előjegyeztek: Baracsi Mihály 2,000.000, Vitkovits János, Szunyoghi Szerén, Exner Adolfné, Somogyi Anna, Virgáh Julia I., Unger Erzsébet 1,000.000 koronét Adományoztak: Görög Ferenc, Miskolczi Béla 300.000, Péter Veronka, Cziráki Anna, Zsemley Ferencné, Ince Rózsi, özv. Tomkó Jánosné, V. J.-né, Tommási Bianca, Takács Istvánné, Edelényi Berta 100.000 Apponyi Lajos 70.000 Cziráki Katalin, Krecsmárik Mária, Martinovszki Teréz, Fürst Gizella, Kováts Julia, Káplár Ágnes, Hölcz Anna, Fehér János, Kiss Eszter I., Szőllősy Jenőné, Szőllősy Ilonka, Zimmermann Kató 50.000, Horváth Lidia, N. N., Fráner Endréné, Romfeld Klement, 25.000, Czanik Lászlóné 20.000, Winklerné 15.000, Heinrch Márta, Tóth Mária, Szarka Teréz 10.000, Lázár Mihályné 200.000, Tóth Kálmánné 54.000, Kovács Mária, Mészáros Györgyné 50.000 koronát.

A befizetett kölcsönök, jegyzések és adományok ma már az 50 millió koronát haladják meg. Bizonysága ez annak, hogy erős akarattal törekvésünket valóra tudjuk váltani. Mennyivel értékesebb lesz az „Otthonunk", ha azt mondhatjuk, hogy ezen intézmény a mi erőnk műve, amely intézmény felett senki más nem rendelkezik, mint mi magunk.

Ne várjunk senkitől sem alamizsnát, töltse el minden egészségügyi alkalmazott lelkét a büszke önérzet, hogy saját erőnkből állitjuk fel az „Otthon"-unkat, mely egyedüli gazdasági várunk lesz a jövőben.

Cselekedjünk szivünk szerint, hozzunk egy utolsó áldozatot a közös cél érdekében. A kölcsönöket és adományokat a szövetségünk titkárságához, akár személyesen vagy postán juttassuk el. VII., Dohány-u. 74. I. em. 16.

A rendi és világi ápolónők.

A felmerült tévedések s félreértések kiküszöbölése végett kénytelenek vagyunk még egyszer foglalkozni a fenti témával, abban a reményben, hogy ezzel az ügy nyugvópontra jut.

Amint Szövetségünk nem ellensége a rendi ápolónőknek, épp úgy az eddig megjelent két cikk sem akart izgatni a rendi ápolónők ellen, csupán csak meg akarta védeni tagjaink érdekeit akkor, amikor tiltakozott, hogy most télviz idején, esetleg egész sereg ápolónőt bocsássanak el, s tegyenek kenyér nélkülivé. A munkanélküli ápolónők száma úgy is igen nagy, Szövetségünk közvetitő irodája alig tud nékik itt-ott alkalmazást szerezni, semmiképp se helyes hát ezek számát szaporitani. Szövetségünk önmagát alacsonyitaná le, ha támadná az ugyanazon nehéz s önfeláldozó munkát végző rendi ápolónőket. Alulirott nyiltan hirdette s hirdeti ma is, hogy a világ összes foglalkozási ágai s társadalmi állásai között a betegápolás egyike a legnehezebb foglalkozási ágaknak s e pályára hivatásból lépett rendi és világi ápolónők szolgálatukat minden zokszó, panasz, pihenő s szórakozás nélkül végzik. Hogy akadnak néha hibák, ez természetes. Az ember nem angyal, hanem gyarló lény, aki abszolut tökéletes a földön nem lesz soha. De amint mi megadjuk a legnagyobb tiszteletet a rendi ápolónőknek, ép úgy megköveteljük, hogy a munkájukat lelkiismeretesen végző világi ápolónőknek is megadják a nemes munkájukért megérdemlett tiszteletet s megbecsülést. Nem akarom elhinni, hogy a B. F. cikkében emlitett köszönési eset egészen úgy történt, amint leiródott, de ha tényleg még is úgy történt, akkor az illetőt nem lehet úriembernek tartani, mert az úriember, a gentleman sohasem goromba, különösen nem nőkkel szemben.

B. F. azon véleménye, hogy a főorvos igen gavallér a rendi ápolónőkkel szemben, első osztályú élelmezést ad nekik s értük bármi áldozatra kész — téves. A fővárosi kórházakban működő irgalmas nővérek másodosztályú kosztot kapnak s havonta 200,000 koronát, meg évente egy pár cipőt s egy talpallást, továbbá egyik-másik évben némi ruhasegélyt. Ez az összes javadalmazásuk. A főváros tehát époly „takarékos" a rendi ápolónőkkel szemben, amilyen szűkmarkú a világiakkal szemben. Irhatnék arról sokat, szóvá tehetném az elhunyt irgalmas nővérek sirköveit, de mivel nem akarok fogadatlan prókátor lenni, nem teszem. Való tény, hogy a főváros — igaz, hogy sokszor nem saját hibájából, mert fölötte lóg mumusként a népjóléti miniszterium — nagyon szűkkeblű az összes egészségügyi alkalmazottakkal szemben.

B. F. tiltakozása, hogy az ápolónői kart általában megbizhatatlannak bélyegezzék, jogos, sajnos — többször megirtam ezt már — az illetékes tényezők ápolónőinkről általában rossz véleménnyel vannak. Alulirott nem egyszer hallotta, hogy „azoknak a ..... (leirhatatlan kifejezés) az érdekében nem érdemes szót emelni." De ha tényleg oly rossz az ápolónői személyzet — amit mi kétségbevonunk — kérdem kinek a bűne ez? A miénk-e, akik sokszor sürgettük már, hogy kössék képesitéshez a betegápolónői állást s ne engedjenek akárkit a beteg ágyához; a miénk-e, akik többször kértük, hogy tudományos s erkölcsi előadásokat tarthassunk a kórházakban tagjaink számára s igy ne velhessük azokat; a miénk-e, akik sokszor kértük, hogy a személyzetet ne a cselédelhelyezőkből, hanem egyesületünk útján vegyék fel, s rostálják meg — vagy azoké, akik kéréseinket mindeddig semmibe vették? Szövetségünk megtesz minden lehetőt, hogy az ápolónői kar nivóját emelje, de azért eddig csak támadásokban volt részünk. Ausztriában az egészségügy vezetői s a szakma képviselői közösen beszélik meg és intézik el a személyzet ügyeit — nálunk az egészségügy intézőinek derogál szóba állni a szakszervezet megbizottaival. Nálunk egyesek azt hiszik, hogy csak ők értenek az egészségügyi alkalmazottak sorsának intézéséhez — más senki.

Meg is látszik aztán az eredmény. B. F.-vel én is kérdem: vettek-e fáradtságot az egészségügy intézői, hogy alaposan megvizsgálják az ápolószemélyzet helyzetét? Vettek-e fáradtságot, hogy a bajokon komolyan segitsenek? Hajlandók-e végre arra, hogy velünk, akik az ápolószemélyzet lelkivilágát s kivánságait közelebbről ismerjük, megbeszéljék a szanálás módjait? Vagy azt gondolják, hogy az elbocsátással már rendben van minden? Vettek-e fáradtságot, hogy az ápolószemélyzetet, annak felemeléséért, nevo léseért exponálják magukat?

(Folytatjuk.)

A viz gyógyitó hatása.

Lapunk f. évi első számában megemlékeztünk arról az előadásról, melyet dr. *Mandler Ottó* főorvos a Kálvin-téri vizgyógyintézet tulajdonosa tartott. Az alábbi sorokban előadásának egy kis részét teljes egészében leközöljük, hogy módot nyujtsunk ennek megismerésére azoknak is, akik azon részt nem vehettek.

Előadásából az alábbiakat emeltük ki:

A testi neveléssel kapcsolatosan néhány szóval rátérnék a fürdőkre, mint egy oly tényezőre, amely a testneveléssel oly nagyon szoros összefüggésben áll úgy a gyermek-, mint felnőttkorban. Önök — legalább is nagy része az itt megjelenteknek — ismerik a viz hatását, hiszen hivatásukhoz tartozik, de méltóztassanak elhinni, hogy az embereknek jó nagy része a vizet mint testnevelő és gyógykezelési faktort nem ismeri. De ezen ne tessenek csodálkozni! Hiszen orvosi körben is nagyon sok időbe került, mig a hydrotherapia érvényre juthatott és a physikális gyógymódok között az őt megillető helyet elfoglalhatta. Nem akarom ennek okát keresni, hiszen örömmel tapasztalhatjuk, hogy ez ma már „némileg" máskép van. Azért mondom azt, hogy „némileg", mert az eredmény még nem teljes. Ehhez bizony több fontos kellék szükséges. Gondolok természetesen súlyos anyagi helyzetünk jobbulására, de ugyanily nyomatékkal gondolok arra is, hogy szükséges, hogy a hydrotherapiával foglalkozó orvosok és Önök fürdőmesterek és mesternők, hivatásuk magaslatán álljanak. Ehhez pedig legelsősorban tökéletes képzettség kell. A nem physikotherapiával foglalkozó orvosok és a közönség között is annak a hitnek kellene elterjednie, hogy a vizgyógykezelés szempontjából — mint ahogy ez most igen gyakran igy van — nem kellene külföldi fürdőket felkeresni, mert hazánk fürdőmesterei és mesternői a teljes magaslaton állanak.

Erre igen tisztelt Hallgatóim minden áron törekednünk kell. Mert csak akkor lesz a közönség körében elfogadható az a tény, hogy a viz testnevelés, edzés, gyógyitás terén oly fotos helyet foglal el, ha azt tudással, képzettséggel be is tudjuk bizonyitani.

Nem akarok most belebocsátkozni a fürdőmesterek kiképzésének részleteibe, hiszen az nem célja mai előadásomnak, de úgy tudom, hogy ezen a téren Önök jelenleg kedvező, illetőleg ily irányú változtatásokat amúgyis óhajtanak, hogy a kiképzés nemcsak gyakorlati, hanem elméleti is legyen. Ismerniök kell az emberi test anatómiáját és élettanát. Ismerniök kell a viz élettani hatását. Sajnálom, hogy erről ma bővebben nem szólhattam, de ha nem lesz Önöknek alkalmatlan, akkor egy másik alkalommal egy előadás keretében, majd erről is szivesen megemlékezem.

Mert hiszen a vizzel, mint már mondottam, nemcsak védekezni tudunk bizonyos betegségek ellen, hanem gyógyitani is tudunk vele. Ne legyünk azonban elfogultak és ezen a téren nekem az a véleményem, ami Tóbiás berlini tanárnak, aki azt mondja, hogy a vizkezelés nem oly kezelés, amely más gyógyitó eszköz mögött áll, azt sem mondhatjuk, hogy többet ér, mint más gyógymód és egyedül a vizkezelésekkel betegségeket nem birunk gyógyitani. Azonban igenis legyen egyenrangu a többi gyógymóddal, mert habár egyes esetekben más gyógyeszközökkel többet használunk, viszont igen számos betegség gyógyitásánál a *vezetőszerep* a vizkezelésnek jut.

Csakis ezen nézet elfogadásával biztosithatjuk a hydrotherapia sikeres jövőjét, amely szerény nézetem szerint okvetlen be is fog következni.

A prophylaxis, vagyis a védekezés szempontjából tekintsük ezt a gyermeknevelés terén is igen fontos tényezőnek. Járuljunk hozzá munkánkkal és dolgozzunk érte örömmel, kitartással. És ha ez a cél fog mindig szemünk előtt lebegni, akkor törekvésünk eredménnyel is fog járni.

„Otthon"-ügyi értekezletek.

Nagy érdeklődés mellett nyitotta meg dr. *Krizs* Árpád szöv. elnök a f. évi január 5-ére összehivott „Otthon"-ügyi értekezletet. Az értekezlet tárgya a népjóléti miniszter úr Őexcellentiája által kiutalt barakok átalakitása volt.

Szieben József főtitkár bejelentette a barakok kiutalását. Beszámolt az „Otthon" pénzállományáról, valamint ismertette a két költségvetést, melyeket a szövetség vezetőségéhez benyujtottak az épitési vállalkozók. Ismertette a barakok átalakitási tervezetét és amennyiben az átalakitási költségek a szövetségnek nem állanak rendelkezésére, inditványt terjeszt az értekezlet elé, hogy a tagok köréből kölcsönök utján kamat mellett, valamint adományok utján szerezzék meg az összeget.

Dr. *Krizs* Árpád szöv. elnök a főtitkár jelentését és inditványát vita tárgyává teszi. *Balázs* Flóra, *Nagy* Pál, *Bell* Vilma, *Somogyi* Anna, *Boray* Józsefné és még többen szólnak a tárgyhoz, majd a határozatokat hozták meg. Az értekezlet kimondotta, hogy a főtitkár által inditványozott kölcsönjegyzést elfogadja, és mindjárt megkezdi a jegyzés határidejét f. évi január 31-ig szabja ki. Az épitkezésre vonatkozólag ujabb költségvetést kérnek és olykép döntenek, hogy két hét mulva ujból összejönnek az ügyek további megbeszélésére. Ezekután elnök az értekezletet bezárta.

A második értekezletet f. évi január 22.-én tartottuk meg, melyet dr. *Krizs* Árpád szöv. elnök vezetett. Ezen értekezletünk is nagy érdeklődéssel folyt le.

Szieben József főtitkár megtette a jelentését az első értekezlet óta végzett munkálatokról. Ismertette az ujabban benyujtott költségvetéseknél mutatkozó különbözetet, az adományok és kölcsönök jegyzésének az eredményét és azon örömének adott kifejczést, hogy az eddigi eredmények után is az épitkezés lehetősége meg van adva. Kimutatta, hogy jelenleg már 50 milliót meghalad az az összeg, mely rendelkezésünkre áll. bár még sokan vannak, akik hozzájárulásukat megigérték. Ismertette, hogy a bentlakóktól, — kiknek száma a 48 tagot meghaladja —

lakbér előleg cimén szintén 20 milió koronán felül lehet biztositani és igy több mint 70 millió korona áll a szövetség rendelkezésére. A még hiányzó összeg már csak kisebb részét képezi az épitkezés költségeinek és igy nem lát semmi akadályt annak megkezdésére. Egyben esetekkel bizonyitja az „Otthon" épitkezésének szükségét.

Dr. *Krizs Árpád* szöv. elnök vita alá bocsájtotta a főtitkár jelentését, melyhez *Bell* Vilma, *Bugyáki* Ferenc, *Nagy* Pál, *Somogyi* Anna és még mások szólottak hozzá. A felszólalások után az értekezlet kimöndotta, hogy az épitkezést kivihetőnek és egyben sürgősnek tartja. Az épitkezés megkezdése érdekében egy rendkivüli közgyűlést hiv össze, mely hivatva lesz egy bizottságot választani és felhatalmazást adni. A közgyűlés napjának meghatározása után az elnök az értekezletet bezárta.

HIREK.

Kultúr előadásaink. Az elmult ünnepek után f. évi jan. 9-én tartottuk az első kultur előadásunkat, amelyen *dr. Schöller Károly* ig. főorvos úr a „Tuberkulosis"-ról tartott előadást, melyet egy kultúr előadás kereteihez szabva a lehető legkörülményesebben adott elő. Szép számú hallgatóság kisérte figyelemmel.

Január 16-án *Kocsán Károly* szerkesztő úr. „A kereszténységszocializmus és vallás" cimen tartott előadást. Közvetlen tárgyilagos fejtegetéseivel nagy tetszését váltotta ki a hallgatóságnak.

A kultur előadásainkat ezen előadásokkal, amig az „Otthon"-unk elkészül, egy időre befejezzük. Reméljük azonban, hogy amidőn ujabb ciklusát nyitjuk meg ezen előadásoknak, még nagyobb érdeklődés fog megnyilvánulni, mint az eddig lefolyt előadásokkal szemben.

Üléseink. A *Betegápolók Egyesülete* f. évi január 15-én tartotta meg rendes havi igazgatósági ülését, amelyet *Balázs Flóra* alelnök vezetett be. Az ülés megnyitása után *Prófusz Etelka* titkárnő felolvasta a mult havi ülés jegyzőkönyvét, melyet némi módositással elfogadtak. *Tatár Balázs* a pénztári állományról számolt be, amit megnyugvással vettek tudomásul. *Szieben József* főtitkár az „Otthon" ügyeiről számolt be és kérte a tagok támogató munkásságát. Ezután a fegyelmi ügyeket tárgyalta az igazgatóság. Majd *Schultz Anna* kérelmét vitatták meg. Több kisebb ügy elintézése után az „Otthon" épitkezéséhez több millió koronát szavazott meg. Végül *Prófusz Etelka* titkárnő ismertette az uj tagok névsorát, melynek tudomásul vétele után az elnök az ülést bezárta. *A Fürdősök Egyesületének* vezetősége f. évi január 13-án ülést tartott, melyen a Szt.-Gellért halljában f. évi február 22-én tartandó művészestély részleteit tárgyalták meg. *Nagy Pál* elnök ismertette a rendezendő estély részleteit, melyhez *Baracsi Mihály, Nagy Gergely, Schmiedt József, Fazekas Mihály* szólottak hozzá. A tárgyalások után felosztották az egyes fürdőket a személyzet névsorának összeirása céljából, majd az elnök buzditó szavai után az ülést bezárta. *Szövetségünk* f. évi január 22-én tartotta meg rendes havi választmányi ülését dr. *Krizs Árpád* elnök vezetése mellett. A határozatképesség megállapitása után *Vály Ferenc* felolvasta a jegyzőkönyvet, mely ellen kifogás nem tétetett. *Szele József* a pénztári állományról számolt be, mely tudomásul vétetett. *Szieben József* beszámolt a szakszervezeti központ vezérlőbizottsági ülés tárgysorozatáról, mely jelentéshez *Fazekas Mihály, Nagy Pál, Bell Vilma, Bugyáki Ferenc, Moldván Miklós* és még többen szóltak hozzá. *Szieben* főtitkár bejelenti a választmánynak, hogy a cipészek szakegyesülete szaktanfolyam megtartása céljából kéri a helyiséget. Több választmányi tag hozzászólása után a választmány a villanyvilágitási és takaritási összeg megállapitása után a kérelemnek helyt ad. Ezután *Szőke Anna* ápolónő segélykérelmét tárgyalta le a választmány, melynek helyt adott és megállapitotta a segélyösszeg nagyságát. *Nagy Pál* szólal fel és azon nézetének ad kifejezést, hogy a vezetőség munkájában nem látja az együttműködés harmóniáját, kéri, hogy a jövőben ez ne történjen meg. Több tárgy nem volt, elnök az ülést bezárta.

Néhány szó a kerületi pénztárról. A kerületi pénztár egyike azon intézeteknek, ahol az alkalmazottaknak a gazdasági helyzete igen sanyarú. Mint már megirtuk, az ápoló- és fürdőszemélyzet havi fizetése 950 ezer és egymillió között ingadozik élelmezés, valamint minden mellékjövedelem nélkül. Ez utóbbit elbocsájtás terhe mellett tiltották el. Szövetségünk már hónapokkal ezelőtt lépéseket tett az igazgatóságnál a fizetések rendezése érdekében és igéretet is kapott, azonban még ezideig nem történt intézkedés. Ami még sajnálatosabb, megtörtént az, hogy ujévkor a szokásos prémium vagy bármint nevezzük is azt az összeget, amit szoktak kapni, elmaradt. Nem tudjuk az inditó okát, nem is keressük, csak megállapitjuk, hogy e téren is igazságtalanság történt. Az a személyzet, mely a kerületi pénztárnál mondhatjuk évtizedes munkásságot tud felmutatni, több szociális megértést, elismerést és tisztességesebb fizetést érdemelne.

Fürdősök figyelmébe! Kérjük mindazon fürdősöket és fürdősnőket, akik a Gellért-szálló halljában rendezendő művészestélyen, mint rendezők óhajtanak résztvenni, jelenjenek meg f. évi február 5-én este 7 órakor a szövetség helyiségében VII., Dohány-u. 74. I. 16.

Nyilatkozat. Szaklapunkban megjelent közleményekért mi mindenkor vállaltuk és vállaljuk a felelősséget, azonban mindenkinek módot nyujtunk, különösen személyi kérdésekben, hogy a lapunk útján tehessék meg észrevételeiket, ha a reájuk vonatkozó közlemények nem fednék a valóságot. Alábbi közleménynek is e szempontból adunk helyet, hogy ne vádolhassanak elfogultsággal. Egyben azonban az észrevételeinket is megtesszük mindenkinek az okulására közlemény, melynek közlésére kér alulirott szaktársunk, a következő:

„Akik más bajával vannak elfoglalva, azok mindig egyoldalulag itélnek. A legutóbb megjelent szaklapunkban egy hir: „Akik önként rúgják fel a törvényesen biztositott szabadságot" cimen, mely teljesen nem illusztrálja azt a véleményt, hogy „felrugta a törvényesen biztositott szabadságot", mert sem a törvény, sem az igazgatóság nem gátolja, ha valaki munkaidejét akarja kibőviteni. Természetes, hogy itt is kétoldalú körülmények megvizsgálása szükséges, mert hogy egy embernek elvettem kenyerét, nagyfokú tévedés; az igazgatóság ugyanis gondoskodott a beosztásáról". *Herneczky Ferenc.*

Mi az igazság? A nevezett szaktárs közleményével is beismeri, hogy ő önként mondott le a törvényesen biztositott szabadságról. Azt sem fogadhatjuk el mentségül, hogy nagy anyagi gondokkal küzd, mert értesülésünk szerint azon kevesek közé sorozhatjuk — örömünkre —, akik már biztos hajlék alatt élnek. Hogy az igazgatóság nem gátolja, ha valaki munkaidejét ki akarja bőviteni, ez még akkor is természetes volna, ha az igazgató még oly szociális érzékű ember is, — mint a szóbanforgó fürdő igazgatója — mert hiszen ő is csak végrehajtó közege az intézménynek és ő is függő helyzetben van. Az igazságot sem igy, sem úgy nem lehet agyon magyarázni. Okulhatunk e példából. Akik pedig hibásak, tegyék jóvá a hibájukat.

Tagjaink figyelmébe! Felhivjuk mindazon t. Tagjainkat, akik tagsági dijaikkal hátralékban vannak, hogy azt sürgősen rendezzék, mert, akik azt felszólitásunktól számitott egy hónapon belül nem teljesitik, későbbi jelentkezés esetén csak mint uj tagok kezeltetnek. Ebből származó hátrányokért a felelősség önmagukat terheli.

Adományok. A *Betegápolók Egyesületének* a következők adományoztak: Exner Adolfné 100.000, Görög Ferenc 20 ezer, Pirh Róza 9500, özv. Tóth Gyuláné 9000, Kozma Jolán 8000, Drázsits Erzsébet 7000, Martinovszki Teréz 4000, Bábás Julia, Németh Mária 3000, Nagy Ilona 2500, özv Lévay Demeterné, Csató Berta 2000, Sütő Margit 2400, Márkus Jenőné 1500, Perencsics Mihályné 1000, Hufnagel Teréz, Andrékovics Teréz, Boray Józsefné 500 koronát. — A *Fürdősök Egyesületének* Horváth István 2000, Csóka József 500 koronát adományozott. Ezúton is köszönetet mond a vezetőség az adakozóknak.

Községi Sajtóvállalat R.-T. Dorog. — 1925. 71. — Felelős nyomdavezető: Udvardy Béla.